

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติ ให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก : 37) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีนโยบายที่ทุกคนจะต้องอาศัยทักษะการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต ผู้ที่มีทักษะภาษาไทยดีจะสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิดความเข้าใจ และแสวงหาความรู้ในการศึกษา วิชาสาขาต่าง ๆ ได้ในระดับประถมศึกษาจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับทักษะทางภาษาของนักเรียน การจัดการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทยจึงควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดี เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม

ด้วยความสำคัญดังกล่าว การพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านของผู้เรียน กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดสาระการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็น 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดู การพูด สาระหลักการใช้ภาษา สาระวรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก : 12) การให้ความสำคัญกับการเขียนและหลักการใช้ภาษา ซึ่งเป็นสาระที่มีความสำคัญดังที่ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545 : 14) กล่าวว่าหลักภาษาไทยคือระเบียบแบบแผนของภาษาไทยที่มีไว้ เพื่อให้ผู้ใช้ถือเป็นหลักร่วมกันในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง ดังนั้น การเขียนสะกดคำนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเรียน เด็กควรจะเขียน

สะกดคำให้ถูกต้อง ตั้งแต่เริ่มเรียนคำเพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องและกว้างขวาง ดังที่ ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 25) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญที่สุดในการสื่อความหมายด้วยวิธีเขียนและเพิ่มพูนทักษะในการเขียน การเขียนผิดจะเหมือนการพูดผิด ความหมายของคำจะเปลี่ยนไปด้วยและประสิทธิภาพของการเขียนจะลดลง ในทางตรงกันข้าม การเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายของคำที่เขียนได้ถูกต้องและทำให้ผู้เขียนมั่นใจในการเขียนของตนมากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันประสิทธิภาพของการเขียนก็เพิ่มมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ พานทอง ประจันตะเสน (2553 : 28) กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับนักเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้น ครูจำเป็นต้องรู้หลักการเขียนสะกดคำ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและจดจำคำต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถนอม ยนต์ชัย (2553 : 31) กล่าวถึงการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำทำให้การเขียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ต้องการ การเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำหรือข้อความที่เขียนได้ถูกต้อง นอกจากนี้ทำให้ผู้เขียนเป็นที่น่าเชื่อถือในเรื่องภูมิปัญญาและการประณีตในการเขียนอีกด้วย

ดังนั้นทุกคนจึงให้ความสำคัญกับการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา เพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญในการติดต่อสื่อสาร แต่สภาพปัญหาเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านซาด ตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากทดสอบการเขียนตามคำบอกคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ จำนวน 80 คำ พบว่านักเรียนทั้งหมด 30 คน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 60 ผลการทดสอบระดับท้องถิ่น ปีการศึกษา 2555 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เฉลี่ยร้อยละ 47.48 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เฉลี่ยร้อยละ 63.60 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดคือร้อยละ 70 และผลการประเมินการเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์อยู่ในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 48.90 (โรงเรียนชุมชนบ้านซาด. 2555 : 13) จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้ศึกษาวิธีการแก้ปัญหา โดยศึกษาข้อมูลความรู้นักเรียนเป็นรายบุคคล ศึกษาเทคนิคและวิธีการสอน จัดหาและสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ตามแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยเฉพาะเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อาจเป็นเพราะเนื้อหายากเกินไป วิธีการสอนของครู สื่อ นวัตกรรมไม่เหมาะสม ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียน เกิดความเบื่อหน่าย ดังที่ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551 : 1) ที่กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนหลักภาษาไทยว่าครูควรสอนหลักเกณฑ์ทางภาษาให้นักเรียน ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ใช้สื่อ นวัตกรรมประกอบการสอน จากการศึกษาวิธีการแก้ปัญหาเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์มีรายงานวิจัยที่ประสบผลสำเร็จดังเช่น ประนอม โพธิ์กัน (2550 : 87) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ศิริพร ทาทอง (2548 : 93) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำกริยา-คำวิเศษณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน โดยการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ STAD ซึ่งงานวิจัยทุกเรื่องต่างยืนยันว่าเทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือที่เน้นความสำเร็จร่วมกัน (STAD) เป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ เน้นการให้ความช่วยเหลือในทีมมากกว่าการแข่งขันตัวต่อตัว ใช้การทดสอบสั้น ๆ โดยการสอนในชั้นเรียนมีการแบ่งปันเป็นทีมหรือเป็นกลุ่ม แต่ละทีมแบ่งความสามารถของนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน แล้วให้นักเรียนแต่ละทีมร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมช่วยเหลือกันเป็นทีม ครูผู้สอนจะนำเสนอประเด็นใหม่หรือเนื้อหาใหม่ โดยอาจนำเสนอด้วยสื่อที่น่าสนใจเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ ใช้การสอนโดยตรงหรือตั้งประเด็นใหม่ หลังจากเรียนแต่ละเนื้อหา นักเรียนต้องทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนของสมาชิกในทีมมารวมกัน นักเรียนที่ตอบคำถามหรือปฏิบัติกิจกรรมได้ดีขึ้นจะได้คะแนนพิเศษเป็นรางวัล มุ่งเน้นการประสบผลสำเร็จเป็นกลุ่ม (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2550 : 28)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ให้ประสบผลสำเร็จ นอกจากการพัฒนารูปแบบการสอนแล้ว นวัตกรรมนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพราะแบบฝึกทักษะจะทำให้นักเรียนเกิดความแม่นยำคล่องแคล่วในแต่ละทักษะ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของนักเรียนดังที่ สมถักชัย สุวรรณวงศ์ (2550 : 28) กล่าวไว้ว่าแบบฝึกทักษะจะช่วยให้ นักเรียนมี

พัฒนาการทางภาษาศาสตร์ขึ้น เพราะแบบฝึกทักษะสามารถนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งตรงกับ กมล ชุกกลิ่น (2550 : 31) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยฝึกทักษะและเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจได้รวดเร็วและชัดเจนมากขึ้น ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพ และการใช้แบบฝึกทักษะช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเรียนรู้จนเกิดความรู้ความเข้าใจและความชำนาญในเรื่องนั้นได้เร็วขึ้น ทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จ (สุนันทา สุนทรประเสริฐ. 2544 : 2)

จากความสำคัญของเทคนิคการสอนและนวัตกรรมการใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เน้นการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ช่วยเหลือกัน โดยนักเรียนจะเรียนรู้และช่วยเหลือกันในกลุ่ม มีการทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม โดยมุ่งเน้นความสำเร็จเป็นกลุ่ม ที่สำคัญการวัดผลจะสามารถปรับปรุงคะแนน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่ ซึ่งผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จะส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองให้มีความรู้ในเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

คำถามการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่าใด
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่าใด
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียนมากน้อยเพียงใด

4. นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนชุมชนบ้านขาด ตำบลเมืองบัว อำเภอนวมพูนบุรี จังหวัดสุรินทร์สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 จำนวน 2 ห้อง รวมนักเรียนทั้งหมด จำนวน 57 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนชุมชนบ้านชาด ตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 ได้มาโดยการสุ่มแบบเป็นกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาใช้ในครั้งนี้ คือคำที่นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำ จำนวน 80 คำ มาสร้างแบบฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด คือ ชุดที่ 1 คำประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 2 คำประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 3 คำประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 4 คำประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 5 คำไม่ประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 6 คำไม่ประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 7 คำไม่ประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 8 คำไม่ประวิสรรชนีย์

4. สถานที่ทำการวิจัย โรงเรียนชุมชนบ้านชาด ตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 16 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถจากการเรียน โดยวัดจากคะแนนนักเรียนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มี 5 ขั้นตอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และข้อเสนอแนะ

3. คำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ หมายถึง คำที่มากกว่า 1 พยางค์ พยางค์ที่ออกเสียง อะ ไม่ว่าจะประวิสรรชนีย์หรือไม่ประวิสรรชนีย์ให้ออกเสียง อะ ครั่งเสียง ยกเว้น พยางค์ท้ายที่ประวิสรรชนีย์ให้ออกเสียง อะ เต็มเสียง เช่น นะคะ เฉลย

4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD (Student Team Achievement Divisions : STAD) หมายถึง การจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละความสามารถ 4 - 6 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ให้อำนาจการทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมมือกัน ช่วยเหลือรับผิดชอบ สามัคคี มุ่งมั่นในการทำงาน เพื่อความสำเร็จของตนเองและของกลุ่ม โดยมีรางวัลเป็นการเสริมแรง ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้ คือ ช้่นนำเสนอความรู้ใหม่ ช้่นทำงานเป็นกลุ่ม ช้่นทดสอบย่อยรายบุคคล ช้่นหาคะแนนปรับปรุงและช้่นให้รางวัลกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

5. แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการสอนของครูที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มี 8 ชุด คือ ชุดที่ 1 คำประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 2 คำประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 3 คำประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 4 คำประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 5 คำไม่ประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 6 คำไม่ประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 7 คำไม่ประวิสรรชนีย์ ชุดที่ 8 คำไม่ประวิสรรชนีย์

6. **ประสิทธิภาพ** หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่องคำประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์ นี้แล้วสามารถทำคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากแบบทดสอบย่อยแต่ละชุดและพฤติกรรมนักเรียนในการเรียนรู้ เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง จำนวนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

7. **ดัชนีประสิทธิผล** หมายถึง ค่าคะแนนที่แสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยการเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนคำนวณได้จากสูตร E.I

8. **แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ชุดคำถามเพื่อใช้วัดทักษะการเขียนสะกดคำเรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบอัตนัยเติมคำ จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ

9. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติด้านบวกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ ความพึงพอใจมากที่สุด ให้ 5 คะแนน ความพึงพอใจมาก ให้ 4 คะแนน ความพึงพอใจปานกลาง ให้ 3 คะแนน ความพึงพอใจน้อย ให้ 2 คะแนน และความพึงพอใจน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูมีแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และทำงานเป็นกลุ่มใฝ่เรียนรู้ ซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นในการทำงานและเกิดความสามัคคีในหมู่คณะ
3. โรงเรียนมีข้อมูลสารสนเทศด้านการเรียนรู้เรื่องคำประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำหรับครูนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อื่น ๆ

